

Klobučar Anton 2 gl.; g. Cilenšek Martin 1 gl.; č. g. Majcen Ferdo 1 gl.; č. g. Črnko Marko 1 gl. 5 kr.; č. g. Bratuša Alojz 1 gl. 5 kr.; č. g. Šalamon Francišek 1 gl. 5 kr.; Vsem preblagim podpirateljem naše blagodejne naprave in preiskrenim ljubiteljem uboge slovenske gimnazijske mladine izrekamo prisrčno zahvalo in stoterni: „Bog plati!“ Nadaljne milodare vsprejema preč. g. o. Benko Hrtiš, gvardijan na Ptujem.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedanja razstava kmetijskih in gozdarskih reči na Dunaji ima vsak den precejšnje število obiskovalcev. Tudi jo hvalijo, da je dobro vrejena in torej dela čast celi državi. Se ve, da dobička ne bode iz nje na nobeno stran veliko. — Češki dež. zbor. v Pragi ni dokončal svojega posvetovanja o spravi in kar stoji z njo v zvezi, vendar pa so posvetovanje mu odložili tje do pozne jeseni. V obče pa le-ta sprava ni na dobrem glasu, mogoče, da še jim splavlje vsa kedaj po vodi. — Da imamo v Gradci c. kr. kmetijsko družbo, to znamo, toda ona skorej ne zna, čemu da jo imamo. Sedaj, ko je že zadnji čas za škropljenje zoper peronosporo, razpošilja še le ona do svojih podružnic naznanilo, da se dobi pri njej nekako potrdilo, vsled katerega pride vožnja „galice“ pri nekaterih železnicah bolj po ceni. To naznanilo je pač za letos prepozno, za drugo leto pa je prerano. Ali zna se, da vino rase le bolj na slov. Štajarji. — Ni resnica, da razpada osrednji klub v drž. zboru, kakor se to želi od strani liberalcev in štajarski konservativci ostanejo slej, kakor prej v tem klubu. — V Celovci imajo novega župana, necega Fr. Glöknerja; prejšnji, Fr. Erwein, ni vzprejel več volitve. No izguba pa tudi dobiček ni velik za mesto vsled te spremembe. — Slov. Korošci imajo sedaj, kakor jih imamo mi, velike skrbi za voljo volitev v dež. zbor. Daj Bog, da bode z njimi sreča! — Na podkovski šoli v Ljubljani začne se dne 1. julija novo šolsko leto. Naj bi tudi iz naših krajev hodili radi mladenci v le-to šolo! — Na Krško polje pride tudi letos veliko vojakov in to za voljo poskušnih vaj pri strelivu. — Prva seja v novem občinskem zastopu mesta Gorice je bila čez navado mirna in potrjene so bile vse volitve brez ugovora. Lahe je pač postalo strah, kaj da kje bode, če bodo volitve vselej tako zoper nje. — Zoper peronosporo škropijo po Primorji letos skorej vsi vinorejci. To je dobro in da še bi storili to le vsi! — Tisto gospôdo, ki so kričali v zadnji seji v mestnem zastopu v Trstu na slov. moža, g. Nabergoja prav „na debelo,“ postalo je tega sram in sedaj preklicuje drugi za drugim, da ni storil tega, kar se je pisalo o

njem. Le-to spoznanje je sicer dobro, toda ali se bodo drugikrat vedli drugače? Mi ne upamo tega od njih. — Škof v Djakovaru v Slavoniji, J. J. Štrossmayer se vrača že domov iz Rima, ne da bi bil, kakor so Madjari želeli, ostal ondi v samostanu. Bili so torej laži-pre-roki. — V ogerskem drž. zboru so vrgli načrt postave, naj bi še Kossuth ostal državljani avstrijskega cesarstva, pod klop in je to le edino modro, pravično. More biti sreča poslej tudi Madjare pamet, pravo domoljubje.

Vunanje države. Iz Rima se poroča, da imenujejo sv. Oče Leon XIII. poleg treh drugih tudi škofa v Krakovem, pl. Dunajevskega za kardinala rimske cerkve. Le-ta je brat avstrijskega ministra za drž. finance. — Crispi, glava vlade italijanske, ima sedaj hudo vojsko z možmi, ki so puntarji, kakor je bil Crispi, dokler in kjer mu je to kaj neslo. Le z veliko težavo se jih otéplje in bode le težko, če jih še premaga. — Francoska vlada misli sedaj z vso resnobo na to, da izpusti iz ječe mladega princa Orleanskega; boji se pa, da princ ne bode vzprejel od nje pomiloščenja, posebno tačas ne, ako bi moral iti iz dežele. To pa tirja ravno vlada, kajti princ ji je hudo na poti, dokler je na francoskih tleh. — Angleško ministerstvo je prišlo v stisko zavoljo ribljenja na otoku Helgoland. Ribičem ni pustilo v novem času, da bi delali ondi, kakor so doslej imeli navado. Ali njim bi ministerstvo že bilo še kos, toda francoska vlada se poteguje za-nje, ker bi sicer francozje imeli škode. — V zadnjem tednu se je bil nemški cesar Viljem II. nekaj povelil in je moral vsled tega ostati doma, v hiši. Na srečo pa se ni bil težko ranil in mu je sedaj noga že ozdravela. — Bismarek ne vsprejme poslanstva v drž. zboru in ostane le ud gosposke hiše. Mož pač uvidéva, da gre tudi brez njega. Nekaj časa je mislil, da brez njega ne pojde srečno v državi. — Ruski car se je zahvalil francoski vladi za to, da je prišla v Parizu celo tolpo nihilistov, ki so se pripravljali na to, da bi pri prvi priliki spravili carja ob življenje. — Kaj poreče najvišje sodišče v Sofiji, glavnem mestu Bolgarije, nazadnje k obsodbi puntarja, majorja Panica? To se še ni izvedelo; mogoče, da še celo stvar preloži na čas, ki bode bolj po godu knezu Ferdinandu, to pa najbrž zato, ker je imela pri strani Rusija svoje roke vmes. — Mladi kralj Srbije, Aleksander I. ima sedaj srečo, da je oče, kralj Milan pri njem, a mati, kraljica Natalija, ne sme sina kralja obiskati ves ta čas, kar je oče Milan na srbskih tleh. To pač ni veselo rodbinsko življenje. — Turški sultan je privolil v to, da se stavi več novih železnic v Turčiji, tudi nekaj tacih, ki so v Mali Aziji. Doslej jih ni maral. — V Egiptu, na severu Afrike, ima še ljudstvo

raboto in lahko se zna, da je je sito, toda tudi odkupnino zmaga brž težko. Le-ta bode brž precej. — Iz Amerike se poroča, da se je te dni pol železničnega vlaka vdrlo na necem mostu ter padlo doli v vodo. Ljudi je bilo 13 pri priči mrtvih, koliko pa si jih je potrlo ude, tega ne izvemo brž nikoli v Evropo.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

V fari Vitanje blizo Celja bil je počil glas, da se je dvema deklicama, ki sta v samotnem gozdu jagode nabirali, na nekej smreki prikazala Mati Božja. Ta novost se je med ljudstvom zelo hitro razširila. Malo in veliko je romalo k svetej smreki. Trgovci so to priliko prav dobro uporabili: hitro so bile tiskane podobice novega božjega pota, katere so lahko-verní romarji kaj radi kupovali. Čestita duhovščina je vsemu temu zelo nasprotovala, pa vse je bilo zastoj. Po noči in po dne so ljudje klečali pred smreko. To je trajalo celo leto. Med tem časom je ondi več trgovcev in krčmarjev veliko skupilo. Naposled so rajni škof Slomšek ljudstvo dokazali, da je vse to le sleparija, in tisti kraj je postal zopet takó samotni, kakor je bil nekda! Kdo vé, pristavil sem še, če Otiznjani tudi kaj tacega ne name-ravajo.

Pustiva sedaj, dragi čitatelj, Otizo, Otiznjane in njihov čudež, naj se mu čudijo sami, kolikor jim je drago, pa si oglediva madjarsko mesto, ki se imenuje.

Alsó — Lendva.

To mesto leži ob reki Lendvi na zahodnej strani Lendveške gore, katera omejuje na vz-hodu lepo Murško polje. Hiš šteje do 300, v katerih stanuje do 2500 ljudi. — Tu je četiri-razredna državna ljudska šola in jedna pri-pravnica za srednje šole. Edina cerkev stoji na glavnem trgu ter je, kar Lendvanje sami priznati morajo, zelo zapuščena. Nekoliko više, blizo v sredini gore, stoji veličasten Lendveški grad, v katerem je sodnija, davkarija in že omenjena pripravnica. Vse hiše so zidane, eno-ali dvenadstropne ter jako lepo pobeljene. Apno kupujejo Lendvanje od štajarskih apnarjev. Ko Štajarec pripelje apno v Lendvo ter začne na glavnem trgu kričati: „štajer, fajer mesek,“ (štajarsko belo apno) tedaj pribežijo tržani, da mu ga kar razvzamejo.

Pred kakimi 300 leti morali so se Lendvanje tudi z divjim Turkom bojevati. Bili so premagani. Nek imeniten madjarski grof od-peljal se je iz bojišča s četirimi konji na zelo strmo Lendveško goro ter tako gotovej smrti

ušel. Na mestu, kjer se je ustavil, postavil je pozneje trojedinemu Bogu v zahvalo in diko lepo kapelico.

Mi romarji ustavili smo se v prvej ka-varni. V dvorani okoli dolge mize sedeli so najimenitnejši mestjani in uradniki. Pogovarjali so se v madjarskem, nemškem in latinskem je-ziku. Iz njihovih pogovorov in napitnic smo izvedeli, da so obhajali god nekega umirovlje-nega uradnika. — Mi zasedli pa smo mizo, ki je unej ravno nasproti ob steni stala. Naročili smo si južino. Takoj za nami vstopil je tudi nek star veličasten gospod. Gospóda za dolgo mizjo ga je povabila v svojo sredino; ali on se je spodobno zahvalil za povabilo, rekši, da se ne kani dolgo muditi. Stopil pa je k našej mizi, nas po madjarski pozdravil: „Jó napot“ — mi odzdravili smo mu slovenski: „Bog daj“ — ter nas je potem, ker nas je spoznal, po slovenski vprašal: „Je-li dovoljeno?“ Nam je bilo zelo po volji, da se je ta Lendveški gospod k nam pridružil; samo bali smo se, da nas ne bi kaj o Otizi vprašal. Jaz sem se že pripravljaj, da bi se začel z njim pogovarjati, Bog vé o čem, samó o Otizi nikakor ne, pa gospod me je pre-koril: vprašal nas je, če smo bili v Otizi! V tem trenutku sem pogledal svoje tovariše in videl sem, da so si vsi ustnice grizli; pa tudi meni se je zdelo, da sedim v mravljinovcu. Vendar sem se hitro ohrabil ter sem mu na njegovo vprašanje tako-le odgovoril: „Dolgo smo gojili željo, ogledati si jedno večjih ma-djarskih mest, da bi videli, kakó je na Ma-djarskem to in uno. Že večkrat smo nameravali peljati se v Lendve, o katerej nam naši šta-jerski apnarji toliko zanimljivega pripovedujejo. In ta srečen dan za nas je današnji dan. Se-veda smo si pri tej priliki ogledali tudi vas Otizo, kajti skozi to vas se moramo peljati!“

(Dalje prih.)

Smešnica 23. „Hvala Bogu“, vsklikne strijc Marko, „hvala Bogu, da sem le enemu strijc; težek denar me že stane ta, kaj, ko bi bil še večim?“ „Oj“, seže mu Miha v besedo, „oj strijc, jaz pa bi nič ne djal, ko bi imel še vsaj 10 strijcev!“

Razne stvari.

(Sv. birma.) Kakor se javlja, bodo mil. knezoškof delili zakrament sv. birme tudi pri sv. Emi nad Podčetrtkom in sicer v petek, dne 6. junija.

(Dež. zbor.) Da misli več volilcev v Šo-štanjskem okraji ponuditi vlč. g. dr. J. Lipoldu, župniku pri sv. Martinu v Šaleški dolini, po-slanstvo v dež. zboru, to je znano, vendar se nam poroča dnes zanesljivo, da vlč. gospod ne prevzame poslanstva. Naj se vzame torej to na znanje, da ne bode cepljenja glasov ob volitvah.